

Bài Học 6

*2 Tháng 2 – 8 Tháng 2

Sự Sáng Tạo Và Sự Sa Ngã

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 3:1-15; Ma-thi-ơ 4:3-10; Cô-lô-se 2:20-23; Giăng 3:17; Khải huyền 14:6, 7.

Câu Gốc: “Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chơn người” (Sáng thế Ký 3:15).

Một nhà hài hước thường đóng vai một nhân vật nữ gọi là Geraldine, vợ một mục sư. Trong một bản kịch, Geraldine về nhà với một cái áo dài đắt tiền. Chồng của bà (cũng do nhà hài hước này đóng) nổi giận. Lúc đó, Geraldine la lên, “Quý nó làm tôi mua áo này! Tôi không muốn mua áo đó. Quý cứ quấy rầy tôi hoài.”

Câu trả lời của bà ta có thể nực cười. Nhưng thế giới của chúng ta và sự xấu xa ở trong đó cho thấy Sa-tan không phải là một trò đùa.

Đối với một số người, tư tưởng ma quỷ là một huyền thoại cũ rích không có gì nghiêm trọng. Nhưng Kinh Thánh nói rất rõ ràng. Sa-tan là một kẻ thù đã bị đánh bại (Khải huyền 12:12; 1 Giăng 3:8). Nhưng nó đang ở trên trái đất này. Và nó cố gắng gây càng nhiều sự hủy diệt càng tốt cho các tạo vật của Đức Chúa Trời.

Tuần này, chúng ta sẽ học về một trong những sự tấn công đầu tiên của Sa-tan để coi chúng ta có thể học được gì từ đó. Chúng ta vẫn còn bị nó tấn công, nhưng chúng ta có thể nhận được sự chiến thắng là của chúng ta trong Đấng Christ.

“Con Rắn Là Giống Quỷ Quyết Hơn Hết”

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:1. Sa-tan, trong hình thể con rắn, được miêu tả thế nào? Lẽ thật của hình ảnh này được bày tỏ thế nào trong một câu đó?

Con rắn rất quỷ quyết trong cách nó giới thiệu sự cám dỗ của mình. Nó không trực tiếp tấn công, nhưng cố gắng gợi chuyện để người nữ nói với nó. Hãy để ý những lời của con rắn có hai phần. Thứ nhất, nó hỏi có phải Đức Chúa Trời thật sự nói điều mà bà ta nghĩ là Ngài nói. Đồng thời, nó đặt câu hỏi để gây sự nghi ngờ trong trí người nữ về Đức Chúa Trời. Sa-tan hỏi, “Đức Chúa Trời há có phán dặn các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao?” Bằng cách bóp méo những gì Đức Chúa Trời phán, con rắn đã cám dỗ người nữ sửa lại những gì nó nói. Bằng cách này, Sa-tan đã thành công kéo bà vào trong cuộc đối thoại. Kế hoạch của con rắn thật rất khôn ngoan.

Lẽ dĩ nhiên, điều đó không nên làm chúng ta ngạc nhiên. Đức Chúa Giê-su gọi ma quỷ là, “kẻ nói dối và là cha sự nói dối” (Giăng 8:44). Trong Khải huyền 12:9; ma quỷ đã dành cả thiên hạ, nghĩa là không có ai trong chúng ta được an toàn, kể cả tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm. Sa-tan đã không mất một chút nào sự quỷ quyết của nó. Nó vẫn dùng cùng một kế hoạch đã thành công đối với Ê-va. Sa-tan nêu lên những câu hỏi về lời Đức Chúa Trời và chương trình của Ngài. Nó hy vọng sẽ gây ra sự nghi ngờ và dẫn chúng ta vào “cuộc đối thoại.” Chúng ta phải luôn luôn tỉnh thức (1 Phi-e-rơ 5:8) để bảo vệ mình chống lại những mưu mô của nó.

So sánh Ma-thi-ơ 4:3-10 với Sáng thế Ký 3:1. Sa-tan dùng cùng một mưu mô nào để thử Đức Chúa Giê-su? Tại sao mưu đó thất bại? Chúng ta học được bài học nào từ cách Đức Chúa Giê-su trả lời những sự tấn công của ma quỷ trong đồng vắng? Bằng những cách nào Sa-tan cố gắng dùng cũng những điều đó với chúng ta ngày nay?

Người Nữ Và Con Rắn

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:2, 3. Người nữ (Ê-va) trả lời con rắn thế nào? Bà ta đã làm lỗi gì?

Ê-va biết rõ ràng mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Nhưng, bà nói một câu nhiều hơn là Đức Chúa Trời đã phán. Đức Chúa Trời phán dạy A-đam và Ê-va đừng ăn trái của cây đó. Ngài không nói gì về việc chẳng nên đá động đến. Chúng ta không biết điều gì đã khiến Ê-va nói là Chúa phán vậy. Nhưng có điều khi nghĩ rằng bà không nên đá động đến trái cây đó, Ê-va có thể ít bị cám dỗ để ăn nó. Đây là vì Ê-va không thể ăn vật gì mà bà không đụng tới.

Ngày nay chúng ta cũng thường phải đối diện cùng việc đó thế nào? Giả thử có ai đến với những sự dạy dỗ dường như là theo Kinh Thánh nhưng vẫn còn một vài sự sai lầm? Vài điều sai lầm có thể hủy hoại mọi điều khác. Sự sai lầm, ngay cả khi xen lẫn với lẽ thật, vẫn là sự sai lầm.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 15:7-9. Đức Chúa Giê-su có lời cảnh cáo nào cho các thầy thông giáo và người Pha-ra-si về sự thêm những ý nghĩ của loài người vào Lời Đức Chúa Trời? So sánh điều này với Khải huyền 22:18 và Cô-lô-se 2:20-23. Theo Cô-lô-se 2:23, có những sự nguy hiểm nào khi đặt ra những luật lệ mà chúng ta nghĩ sẽ bảo vệ chúng ta chống lại tội lỗi?

Nan đề với tội lỗi không phải là thiếu luật lệ nhưng là tấm lòng tội lỗi. Ngay cả trong xã hội loài người, chúng ta thường nghe nói cần thêm luật lệ để chống lại tội ác trong khi chúng ta đã có đủ mọi thứ luật lệ. Chúng ta không cần những luật mới cho bằng chúng ta cần một tâm lòng mới.

Chúng ta bị nguy hiểm gì khi đi theo những điều mà Kinh Thánh đã cảnh cáo chúng ta? Những luật lệ được đặt ra trong Kinh Thánh rất quan trọng. Câu hỏi là, làm cách nào chúng ta biết chắc những luật lệ chúng ta theo không dẫn chúng ta đi sai đường? Hãy đem câu trả lời của bạn tới lớp.

Bị Lừa Gạt Bởi “Bằng Chứng”

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:4-6. Có những nguyên tắc nào dẫn đến sự sa ngã của A-đam và Ê-va? Chúng ta học được gì từ kinh nghiệm của họ có thể giúp chúng ta đối phó với những sự cám dỗ của chúng ta?

Sa-tan đã thành công trong việc kéo Ê-va để nói chuyện với nó. Nó cũng đã thành công trong việc tạo nên sự nghi ngờ về điều Đức Chúa Trời phán và tại sao. Bây giờ Sa-tan nói với Ê-va rằng Đức Chúa Trời không nói sự thật, và nó giải nghĩa sai tại sao Đức Chúa Trời thật sự không cho phép họ ăn trái cấm. Sa-tan cũng nói rằng Chúa giữ lại điều tốt để ngăn cản A-đam và Ê-va đạt tới sự tăng trưởng đầy đủ. Làm vậy, Sa-tan dựa trên câu hỏi đã qua của nó về việc Đức Chúa Trời đã giữ lại một số cây không cho họ ăn.

Ê-va dùng ba “bằng chứng” đã đưa bà đến chỗ để tin rằng bà sẽ có lợi khi ăn trái cây đó. Thứ nhất, bà thấy rằng trái cây đó ăn ngon. Có lẽ bà đã thấy con rắn ăn trái đó. Hay Sa-tan có thể khoe khoang rằng trái cây đó rất ngon. Ê-va có thể tự nghĩ, tại sao Đức Chúa Trời lại cảnh cáo A-đam và Ê-va đừng ăn trái cây đó mà bà đã để ý thấy trái đó “ngon.” Nói về sự tranh đấu giữa các giác quan và lời nói rõ ràng “Chúa đã phán vậy”!

“Bằng chứng” thứ hai khiến Ê-va ăn là thấy trái đó đẹp mắt. Chắc chắn là tất cả các cây trong vườn đều đẹp mắt. Nhưng vì lý do nào đó, Ê-va chú ý hơn đến trái mà Sa-tan đang cám dỗ bà.

“Bằng chứng” thứ ba mà Ê-va muốn ăn vì trái đó mở trí khôn. Con rắn đã “hứa” với bà rằng ăn trái đó sẽ làm bà biết nhiều hơn và trở nên khôn ngoan như Đức Chúa Trời. Thật đáng buồn là Ê-va tin con rắn, trong khi Kinh Thánh đã khẳng định rằng bà được tạo dựng giống Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 1:27).

Kinh Thánh nói Ê-va bị dỗ dành, nhưng A-đam thì không (1 Ti-mô-thê 2:14). Nếu A-đam không bị dỗ dành, tại sao ông ăn? A-đam cố ý không vâng lời Đức Chúa Trời. Ông lựa chọn để theo Ê-va thay vì theo Đức Chúa Trời. Chúng ta có thường thấy cùng hành động đó ngày nay không? Chúng ta có thể dễ bị cám dỗ bởi những điều người khác nói hay làm, mặc dù lời nói hay hành động của họ không phù hợp với Lời của Đức Chúa Trời. A-đam nghe Ê-va thay vì nghe Đức Chúa Trời. Phần còn lại là một cơn ác mộng cho lịch sử nhân loại (xin đọc Rô-ma 5:12-21).

Ân Điển Và Sự Phán Xét Trong Vườn Ê-đen: Phần 1

Trong Sáng thế Ký 3, sau sự Sa ngã, những lời mở đầu của Chúa toàn là những câu hỏi, “Người ở đâu? . . . Ai đã chỉ cho người biết rằng mình lỏa lồ? Người có ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn đó chẳng? . . . Người có làm điều chi vậy?” (Sáng thế Ký 3:9, 11, 13).

Ngược lại, theo sau những câu hỏi là lời tuyên bố đầu tiên của Đức Chúa Trời trong đoạn này. Khi nói với con rắn, Đức Chúa Trời phán gì? Và ý nghĩa của những lời Ngài là gì? Hãy đọc Sáng thế Ký 3:14, 15.

Hãy nghĩ về ý nghĩa việc gì xảy ra ở đây. Lời tuyên bố đầu tiên của Đức Chúa Trời với thế giới sa ngã là sự phán xét chống lại Sa-tan, chứ không phải loài người. Ngay trong sự phán xét chống lại Sa-tan, Đức Chúa Trời ban cho loài người niềm hy vọng và lời hứa Phúc Âm (câu 15). Đó là vì Đức Chúa Trời tuyên bố sự suy đồi của Sa-tan, nhưng ban hy vọng cho loài người. Mặc dù tội lỗi của A-đam và Ê-va, Chúa mau chóng bày tỏ cho họ lời hứa về Đấng Cứu Thế sẽ đến để đền trả cho tội lỗi của họ.

Xin cũng lưu ý, sau lời hứa trong câu 15, Chúa phán xét A-đam và Ê-va, “Ngài phán cùng người nữ rằng: ‘Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con.’ . . . Ngài lại phán cùng A-đam rằng: ‘Vì người nghe theo lời vợ.’” (Sáng thế Ký 3:16, 17).

Đừng quên điều này: lời hứa về sự cứu rỗi đến trước, sau đó là sự phán xét. Sự phán xét chỉ đến sau khi Phúc Âm được ban cho. Nếu Chúa làm ngược lại, thì sự phán xét chỉ có nghĩa là sự trừng phạt. Nhưng Kinh Thánh nói rõ ràng, “Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu” (Giăng 3:17).

Tại sao rất quan trọng để nhớ rằng mục đích của Đức Chúa Trời là cứu chúng ta, chứ không phải để phán xét chúng ta? Tội lỗi trong đời sống chúng ta khiến chúng ta quên lẽ thật quan trọng đó thế nào? Tội lỗi khiến chúng ta xây lưng lại Đức Chúa Trời thế nào?

Ân Điển Và Sự Phán Xét Trong Vườn Ê-đen: Phần 2

Trong Sáng thế Ký 1 và 2, Đức Chúa Trời phán “Phải có các vì sáng trong khoảng không trên trời. . . Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại. . . Loài người ở một mình thì không tốt (Sáng thế Ký 1:14, 24; 2:18). Những lời phán này là nói về sự Sáng tạo, một số lời phán này liên quan đến việc tạo nên *loài người* trong sự Sáng tạo đó.

Như chúng ta thấy trong bài hôm qua, lời phán kế đó trong Kinh Thánh là ở trong Sáng thế Ký 3:14, 15. Trong lời tuyên bố này, Chúa ban cho loài người Phúc Âm . Vì thế, trong Kinh Thánh, lời phán đầu tiên nói về sự Sáng tạo và sau đó là sự cứu rỗi. Và sự cứu rỗi này đến trong khuôn khổ sự phán xét. Điều này phải có. Suy cho cùng, mục đích của Phúc Âm là gì, “tin mừng” là gì, nếu không có sự phán xét? Ngay tư tưởng “Phúc Âm” cũng chứa đựng tư tưởng về sự phán xét. Đây là sự phán xét mà chúng ta không phải đối diện. Đó là “tin mừng”!

Chúng ta đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Và Ngài sẽ phán xét tội lỗi chúng ta. Nhưng trong Đức Chúa Giê-su, chúng ta được tha khỏi hình phạt mà sự phán xét này chắc chắn sẽ đem lại.

Sự sáng tạo, Phúc Âm , và sự phán xét xuất hiện ở trong những trang đầu của Kinh Thánh và cũng ở trong những trang cuối nữa. Hãy đọc Khải huyền 14:6, 7. Trong những cách nào các câu này liên quan với ba chương đầu của Sáng thế Ký bằng cách nào? Đó là, có hai tư tưởng song song nào được thấy trong tất cả những câu này?

Trong Khải huyền 14:6, 7, chúng ta thấy lời phán của Đức Chúa Trời như Đấng Tạo Hóa. Đây là chủ đề quan trọng trong những trang mở đầu của Sáng thế Ký. Trong Khải huyền 14, chữ “tin lành đời đời” đi trước và sau đó là lời tuyên bố về sự phán xét. Điều này có nghĩa là sự phán xét có ở đó, nhưng không đi trước Phúc Âm. Vậy, nền tảng của sứ điệp lẽ thật hiện đại phải là ân điển. Tin mừng là dù chúng ta đáng bị thế nào, chúng ta cũng được tha thứ và được sạch và công bình qua Đức Chúa Giê-su. Không có Phúc Âm, tương lai chúng ta sẽ giống như của con rắn (Sa-tan) và dòng dõi của nó. Nhưng sự cuối cùng này sẽ không phải là tương lai của người nữ (hội thánh) và dòng dõi (con cái) của bà. Và, điều thú vị là tin mừng lớn này cũng xuất hiện ngay ở Ê-đen, trong lời phán đầu tiên của Đức Chúa Trời cho thế giới sa ngã.

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Đức Chúa Trời ban cho thủy tổ chúng ta thực phẩm Ngài dự định cho họ ăn. Trong chương trình của Đức Chúa Trời, Ngài không bao giờ muốn một sinh vật nào bị giết. Không có sự chết trong vườn Ê-đen. . .” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels for the Church*, tr. 228.

“Sa-tan tuyên truyền bá rằng luật pháp yêu thương của Đức Chúa Trời là luật pháp của sự ích kỷ. Nó tuyên bố rằng chúng ta không thể vâng theo các điều răn. Về sự sa ngã của ông bà thủy tổ chúng ta, nó đổ lỗi cho Đấng Tạo Hóa. Điều này khiến người ta coi Đức Chúa Trời như là tác giả của tội lỗi, sự đau khổ, và sự chết. Đức Chúa Giê-su phải phơi bày lời nói dối này cho thấy sự thật là gì.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 24.

“Nhưng Đức Chúa Trời đã không bỏ mặc loài người với kết quả của sự xấu xa mà họ đã lựa chọn. Trong bản án cho Sa-tan, sự cứu rỗi được ban cho (Sáng thế Ký 3:15). . . Ông bà thủy tổ chúng ta (A-đam và Ê-va) nghe được điều này, và đối với họ đó là một lời hứa. Trước khi A-đam và Ê-va nghe nói về chông gai và cây tật lê, về sự cực khổ và đau đớn sẽ là một phần của đời sống họ, thì họ được nghe những lời đem lại cho họ niềm hy vọng. Tất cả những gì họ đã mất vì nghe lời Sa-tan, họ có thể lấy lại qua Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 27.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, hãy coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi chót ngày thứ hai. Có những luật lệ nào chúng ta đặt ra có thể khiến chúng ta thành những người không đẹp lòng Đức Chúa Giê-su? Đồng thời, làm thế nào chúng ta có thể quyết định tốt hơn để làm theo những nguyên tắc của lẽ thật như được bày tỏ trong Kinh Thánh?
- 2 Ê-va tin nơi các giác quan của mình thay vì tin vào mạng lệnh rất rõ ràng từ Đức Chúa Trời. Tại sao chúng ta thấy rất dễ để cũng làm như vậy?
- 3 Hãy suy nghĩ về sự khác biệt rõ ràng giữa chuyện tích về sự Sáng tạo và những tư tưởng về thuyết tiến hóa. Tại sao hai tư tưởng trái ngược nhau về sự khởi đầu của chúng ta không thể đi chung với nhau vì sẽ tiêu diệt ý nghĩa rõ ràng của Kinh Thánh? Tại sao sự hiểu biết đúng về sự Sáng tạo quan trọng cho sự hiểu đúng về sự Sa ngã?
- 4 Một số người nghĩ rằng việc ma quỷ có thật là ngu xuẩn, không có giá trị gì cả. Nhưng cũng có những người khác có thể *quá* chú ý đến quyền lực của quỷ dữ. Còn về những người ở chung quanh bạn thì sao? Họ nghĩ gì? Làm thế nào bạn có thể học để giữ sự quân bình giữa hai tư tưởng trái ngược này?